

18.27x26	1	4	עמוד	מאבירים	04/12/2015	50828102-6
ד"ר אילן ט - 40258						

הקשר הסיבתי בין התפרצות מחלת נפש לאסון הצונאמי בתאילנד

■ **התובע אבטח משלחת חילוץ לאחר רעידת האדמה בתאילנד באזור האי קראבי, ונחשף למראות קשים של גופות וריח חזק של בשר חרוך בשל שריפת גופות הנספים ■ המוסד לביטוח לאומי דחה את תביעתו, שהוגשה כשנתיים לאחר האירוע, ולא הסכים להכיר במחלתו הנפשית כפגיעה בעבודה**

הדעת לא קיימת קביעה חד משמעית בנוגע לקיומו של קשר סיבתי. לדבריו, הובהר בחוות הדעת, כי התפרצות המחלה הינה תוצאה של תשתית נפשית נוירולוגית הקיימת בתובע וכי התובע אושפז בכפייה עוד לפני האירוע באי קראבי. הנתבע הוסיף, כי לפי פסיקה קודמת, על מומחה מטעם בית הדין לקבוע בוודאות קשר סיבתי בין המחלה לאירוע ביותר מ-50%.

בית הדין קיבל את תביעתו של התובע וציין, כי אכן מטרת מינויו של המומחה הינה לספק לבית הדין את הייעוץ הדרוש בשאלה העומדת להכרעה משפטית, אך קביעת קיומו של קשר סיבתי היא קביעה משפטית הנתונה לסמכות בית הדין ונשענת על חומר הראיות שלפניו, לרבות חוות הדעת מטעם המומחה שמינה.

בית הדין ציין, כי המומחה אינו בקיא בהלכה הפסוקה ובאופן בו נקבע קשר סיבתי משפטי, להבדיל מקשר סיבתי רפואי. לדעת בית הדין, חוות הדעת מורה, כי מדובר באירוע מהותי ושהסבירות לקיומו של קשר סיבתי בינו לבין התפרצות המחלה בתובע הינה מעל ל-50% כפי שנדרש, זאת מאחר שבקביעת קשר סיבתי משפטי לא נדרש שרק האירוע החריג בלבד הוא שגרם למצבו של התובע.

לדעת בית הדין, המומחה קבע מפורשות, כי האירוע החריג באי קראבי תרם משמעותית למצבו הנפשי של התובע, וכוונתו הייתה שקיים קשר סיבתי בין האירוע לבין המחלה הנפשית שהתפתחה אצל התובע. מאחר שהמומחה הרפואי קבע, כי כל אחד מן הגורמים תרם שליש למחלתו של התובע, הרי שהשפעת האירוע באי קראבי על מחלתו של התובע שווה לגורמים האחרים ואינה פחותה מהם. משכך, התקבלה תביעת התובע להכיר בפגיעתו כפגיעה בעבודה כמשמעותה בחוק ובנוסף היה עליו לשאת בהוצאות המשפט של התובע.

עד למועד כתיבת שורות אלו לא ידוע אם הוגש ערעור לבית הדין הארצי לעבודה.

להכיר באירוע של אבטחת החילוץ באי קראבי כאירוע חריג ולהעביר את התיק למומחה שמונה על ידי בית הדין.

מטרת מינויו של המומחה הינה לספק לבית הדין את הייעוץ הדרוש בשאלה העומדת להכרעה משפטית, אך קביעת קיומו של קשר סיבתי היא קביעה משפטית הנתונה לסמכות בית הדין ונשענת על חומר הראיות שלפניו, לרבות חוות הדעת מטעם המומחה שמינה

בעקבות כך, מינה בית הדין את ד"ר **אילן טל** כמומחה רפואי, על מנת שיחווה דעתו בדבר פגיעתו של התובע. המומחה מסר את חוות דעתו הרפואית לבית הדין וציין, כי לא מתקיימים במלואם הקריטריונים לאבחון הפרעה פוסט טראומטית של התובע בעקבות האירוע באי קראבי. המומחה העריך, כי תרומת האירוע למחלתו הנפשית של התובע הינה שליש, כאשר שני שליש נוספים קשורים בשימוש מוגבר בסמים מגיל ההתבגרות, ותשתית נפשית נוירולוגית מולדת הקיימת בתובע.

לטענת התובע, לפי קביעתו של המומחה קיים קשר סיבתי בין האירוע החריג באי קראבי לבין מצבו הנפשי ודרש כי על בית הדין לאמץ את האמור בחוות הדעת ולחייב את הנתבע להכיר באירוע כפגיעה בעבודה ובהוצאות הביטוח הלאומי טען בתגובה, כי בחוות

בבית הדין האזורי לעבודה בתל אביב יפו נדונה תביעתו של נ.ג ("התובע"), שיוצג על ידי עו"ד אריאל גלזר ממשרד "פילל ושות'", כנגד המוסד לביטוח לאומי ("הנתבע"). שיוצג על ידי עו"ד שרון חגי'. פסק הדין ניתן באוקטובר 2015, בהיעדר הצדדים, מפי השופטת אורנית אגסי. התובע, בשנות השלושים לחייו, עבד כמאבטח שגרירויות החל משנת 2003. באחד הימים יצא התובע מישראל כדי לאבטח משלחת חילוץ לאחר אסון הצונאמי בתאילנד וחזר כעבור כשבועיים. כאשר אבטח את עבודות החילוץ באי קראבי, נחשף למראות קשים של ערימות רבות של גופות מבוגרים וילדים, חלקי גופות ומשפחות שביכו את הנספים. בנוסף חש בריח חזק של ריקבון בשר אדם וריח בשר חרוך בשל שריפת גופות הנספים התאילנדים בתנורים שהיו ממוקמים באתר.

התובע המשיך לאבטח בלית ברירה את משלחת החילוץ עד לחזרתו ארצה, למרות שלדבריו הרגיש שהוא פועל כ"אוטומטי". לאחר חזרתו לארץ ביקש התובע להפסיק לעבוד באבטחת שגרירויות ועבד שמונה חודשים כמאבטח ברשות **שדות התעופה**. לאחר שהחליט שאיננו מסוגל להמשיך ולעבוד כמאבטח, פתח עסק עצמאי לעיצוב תכשיטים, בו עבד לסירוגין במהלך כמה שנים.

התובע אושפז לראשונה כשנתיים לאחר האירוע במחלקה הפסיכיאטרית בבית החולים שיבא וביקש להכיר במחלתו הנפשית כפגיעה בעבודה, כמשמעותה לפי סעיף 79 לחוק הביטוח הלאומי תשנ"ה - 1995. המוסד לביטוח לאומי דחה את תביעתו ולא הסכים להכיר במחלתו הנפשית כפגיעה בעבודה כי, לטענתו, לא הוכח קשר סיבתי בין מחלתו הנפשית לבין האירועים שחווה במסגרת עבודתו. הנתבע טען, כי מחלתו של התובע נובעת מתחלואה טבעית וכי השפעת עבודתו על הופעתה של המחלה פחותה בהרבה מהשפעת גורמים אחרים. למרות טענותיו, הסכים הביטוח הלאומי